

1089 1/3 18: 1. Beh. af F. t. L. ang. Ordn. af den højere Undervisn. i Københv.s m. fl. Kommuner. 1090

røre for at slaa noget fast, som har gæret i Dagspressen, særlig i de sidste Dage. Man har ment, at det vilde være saa uhyre nemt at skyde denne Sag ud til næste Rigsdagssamling og at lade Staten overtage det Tilskud, Kommunerne nu har nægtet. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor nemt det vilde være at føre noget saadant igennem Rigsdagen, det kan man ikke vide noget om, men jeg anser det rigtignok for umuligt, at Rigsdagen for at skyde Sagen ud skulde gaa med til at lægge hele Byrden over paa Staten, fordi Kommunen nægter at interessere sig for disse Skoler. Selv om man nu vilde forudsætte, at Rigsdagen vilde gaa med, ved jeg ganske bestemt, at Skolerne er stillede saaledes, at de ikke vil kunne holdes oppe, hvis Sagen skydes ud i det uvisse; hvis derimod Lovforslaget kan vedtages, vil de maaske nok kunne holdes oppe et Aar eller to, medens Ordningen gennemføres. Hvis Skolerne ikke en Gang kan være sikre paa, at Lovforslaget vedtages næste Aar — ingen kan garantere for, hvorledes den kommende Rigsdag vil stille sig —, vil de ganske sikkert ikke kunne klare sig med det nuværende Tilskud. Jeg ved det fra bestemt Kilde og tror at kunne udtale det ganske bestemt. Der menes, at hvis Skolerne skulde vente paa den Maade, vilde det blive ganske nødvendigt at sætte Skolepengene meget betydeligt op eller ogsaa at forhøje Tilskuddet meget betydeligt. Jeg skal ikke udtale mig om Summen, men jeg vil antage efter de Oplysninger, jeg har, at det vil dreje sig om ca. 300,000 Kr., foruden hvad der allerede nu tilskydes. Det nuværende Tilskud er fra Kommunerne 200,000 Kr., fra Staten 200,000 Kr. og i Lærertillæg 141,000 Kr., det er altsaa for Øjeblikket i det hele 541,000 Kr. Skulde dertil komme 300,000 Kr., saa at vi kom op paa 800,000 a 900,000 Kr. og maaske forhøjede Skolepengetilskud, tror jeg nok, at man tør sige, at man er i en saadan Misere, at det københavnske Skolevæsen vil gaa en meget stor Nedgang i Møde. Jeg skal derfor lægge dette høje Ting paa Sinde, at det for en virkelig sund og god Udvikling af det højere Skolevæsen i København, som hidtil har været forsømt fra Statens Side, efter min Mening vil være en Nødvendighed, at man i indeværende Rigsdagssam-

ling faar vedtaget et Lovforslag, der virkelig kan give det en god og sund Basis at arbejde paa. Det er i Forældrenes Interesse og ikke mindst, men netop det, det gælder mest om, i Børnenes, i Ungdommens Interesse, som jo er den, der skal tage imod den maaske vanskelige Tid, der vil komme i en Række Aar efter de Forhold, vi nu lever under. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til det høje Tings Interesse.

Jeg glemte maaske at nævne, at der i det andet høje Ting er gjort en Ændring vedrørende Skolepengene, idet man der ikke mente at kunne gaa helt op til det, det koster Staten selv, men vilde blive staaende ved den højeste Sats for det, det koster nu at have Elever i Skolerne. Jeg syntes, at det andet havde været bedre, thi naar Folk sidder med meget store Indtægter, er der heller ikke noget at sige til, at de betaler fuldt ud, hvad det koster Staten at undervise Børnene; men jeg har ogsaa kunnet tiltræde dette Ændringsforslag nede i det andet høje Ting. Jeg anbefaler dette Ting, ud fra den Interesse, der nu har vist sig ogsaa overfor de private Skoler, at Lovforslaget maa blive vedtaget saa vidt muligt i uændret Skikkelse i dette høje Ting.

Kragh: Den Sag, der foreligger her til Behandling, har jo ganske naturligt vakt Interesse i vide Kredse og ganske særlig her i denne By og dens Omegn, fordi disse Institutioner, som det her drejer sig om, jo har deres Rødder ude i de Tusinder af Hjem. Og det er ogsaa ganske naturligt, at den store Kreds af Skoleledere, Lærere og Lærerinder, som er knyttede til de københavnske højere Skoler, med Spænding imødeser det Resultat, som Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag vil afføde. Det skal straks siges, det er jo vel bekendt for alle, at den højere private Skoles Lærere gennem en meget lang Aarrække har ført en Tilværelse, der ingenlunde kan betegnes som en Rosendans, og det er forstaaeligt, at Tidernes øgede Tryk yderligere har vanskeliggjort disse Menneskers Forhold, saaledes at de nu maa erkende sig ude af Stand til uden øget Støtte i den kommende Tid og uden øget Trykghedsfølelse i deres Erhverv at gøre den betydningsfulde Gerning, som jo alle erkender, de gør i den højere Skole.